

Monrad: Den ærede sidste Taler sagde, at det var for tidligt at troe, at Lønningslovene ikke ville gaae igjennem, men da der endnu ikke er afgivet Betænkning, da vi ere saa langt henne i November Maaned, og Lovene skulle passere begge Thing, og da der desuden er saa mange Sager, som allerede ere under Behandling, og som skulle afgjøres, saa maa jeg rigtignok tilstaae, at der er al Sandsynlighed for, at Lønningslovene ikke ville kunne bringes tilende. Skulde det vise sig, at der er en stor Overensstemmelse imellem Udvalgets og Regeringens Forslag, at der er en stor Harmoni imellem dem, saa er det vel rimeligt, at Sagen vil kunne gaae igjennem; men hvis dette ikke er Tilfældet, hvis der er væsentlige Meningsforskjelligheder, er det sandsynligt, at Sagen ikke vil komme tilende. Jeg troer derfor, at man bør vedtage saadanne Forslag, som de her omhandlede, selv om de fremkomme paa Finantsloven, da det fra alle Sider er anerkjendt, at de i og for sig ere rigtige, at man ikke har Noget at indvende imod Realiteten (So!). Ja, forsaavidt man har Noget at indvende mod Realiteten, maa man naturligviis stemme imod dem; men de, der blot gjøre Indvendinger af den formelle Grund, at de mene, at Forslagene bør finde deres Afgjørelse ved Lønningsloven (Ordføreren: Maa jeg bede om Ordet?), de maae, troer jeg, naar de gaae ud fra den sædvanlige Sandsynlighedsberegning, som maa lægges til Grund for menneskelige Forhold, finde sig opfordrede til at stemme for, at ingen Nedsættelse skeer i det forlangte Beløb.

Oppermann: Imod den ærede Folkethingssmand for Holbæk Amts Ste Valgfreds (R. Jensen) maa jeg bemærke, at jeg ikke troer, at han har opfattet mine Ytringer aldeles correct, men Folkethingssalen er ikke Stedet til at holde Foredrag over Landmaaling; jeg har allerede paa et andet Sted leveret mit Bidrag til det omtalte Spørgsmaals Løsning. Den ærede Rigsdagsmand, som sidder foran mig (Hage), fremhævede med Rette, at en forhenværende Indenrigsminister ifjor under Forhandlingerne heri Thinget har taget den fornødne Reservation, nemlig at Ministeriet skulde

bestemme Grændsen for Nøiagtigheden. Det er fuldkomment sandt, derimod har jeg ikke kunnet see, at samme Minister har gjort noget reelt Skridt til at overholde nogen bestemt Nøiagtighedsgrændse, den være stor eller lille. Jeg troer derfor ikke, at Sagen opfattes ganske klart eller correct, naar man med den ærede Rigsdagsmand vilde sige, at hvorledes disse Penge end blive anvendte, skulde vi bevilge Halvdelen iaar, fordi vi bevilgede Halvdelen ifjor; jeg troer, at vi ere forpligtede til at paasee, at Pengene blive ordentlig anvendte; thi vistnok var det den almindelige Forudsætning, at Ministeriet skal bestemme Grændsen for Nøiagtigheden, men det kunde jo tænkes, at Ministeriet havde sat en saa vilkaarlig og lav Grændse, at det aldeles ikke kunde gaae an nu at bevilge det Allermindste, og saa maatte dog Rigsdagen stride ind. Jeg har saaledes troet at maatte reservere Thinget dets gode Net i saa Henseende; men efter de Dplysninger, vi nu have faaet fra den hoiagtede Indenrigsminister, troer jeg ikke, at der er nogen Grund til ikke at stemme for denne Post, og jeg haaber, at der til 3die Behandling ikke vil fremkomme noget Endringsforslag.

Bligen-Finecke: Der er blevet talt om, hvorvidt det er sandsynligt eller ikke, at Gagsloven kunde i denne Session komme igjennem, og der er i saa Henseende blevet opstillet forskjellige Sandsynlighedsberegninger; der er her et Moment, som ikke er blevet nævnt, men som vistnok har en stor Betydning, og det er, hvorlænge vi blive sammen. Blive vi kun ganske kort sammen, skulle vi gaae bort f. Ex. i aften, er det ganske vist, at Gagslovene ikke ville komme frem, men blive vi sammen saalænge, at der gives en passende Tid til at behandle dem, troer jeg, at de kunne komme igjennem (En Stemme: Til Juul?). Ja, Nogle ønske at være sammen til Juul og finde det en passende Tid, og Andre ansee det for hensigtsmæssigt efter den Tid at komme sammen igjen (Nei! So!), derom vil jeg ikke strides. Naar det af den ærede Ordfører, da han sidste Gang havde Ordet, blev yttret, at denne Sags Afgjørelse noget kunde afhænge af, hvorledes Partiernes stillende sig til hinanden, er dette Udtryk efter